

ga beroep.

137354

Nr. 250
22STE KAMER

1250/22/13

L

RECHTBANK VAN EERSTE AANLEG TE BRUSSEL

1 dagvaarding
3 conclusies

A.R. Nr. 2012-13747-A

AFSCHRIFT afgeleverd aan
A. J. Despland
(vrij: art. 260, 2°)
Wb. registratie
(G.W., art. 792-1030)

V-EV

Artikel 28 van de Conventie de Staatloze personen van 28 september 1954 –
afleveren van een reistitel – rechtmatig verblijf – tijdelijk verblijf

Eindvonnis – op tegenspraak

aangeboden op

08 JULI 2013
niet te registreren

IN DE ZAAK:

De heer M. [redacted] wonende te [redacted]-Antwerpen, [redacted]

Eiser,

Vertegenwoordigd door Meester Raf Jespers advocaat te 2018 Antwerpen, ✓
Broederminstraat 38

De ontvanger
BEX J.P.
registernr

13/27020

TEGEN:

De Belgische Staat, FOD Buitenlandse zaken, Buitenlandse Handel en
Ontwikkelingssamenwerking vertegenwoordigd door de Minister Van
Buitenlandse Zaken, met kantoren te 1000 Brussel, Karmelietenstraat 15,
hierna aangeduid als de Belgische Staat;

Verweerder,

Vertegenwoordigd door Meester Boels in de plaats van Meester De Maeyer ✓
advocaat te 1160 Brussel, Tedescolaan 7

* * *

Gelet op:

- de dagvaarding van 31 oktober 2012

- de beschikking van 12 november 2012 op grond van artikel 747,§ 1, Gerechtelijk Wetboek met het oog op het bepalen van conclusietermijnen en een rechtsdag
- de conclusies voor de Belgische Staat neergelegd ter griffie op 22 februari 2012 en op 22 mei 2013
- de conclusies voor de heer [REDACTED] opnieuw neergelegd ter zitting op 24 juni 2013
- de door partijen neergelegde stukken

Overeenkomstig artikel 748bis van het Gerechtelijk wetboek houdt de rechtbank enkel rekening met de laatst neergelegde conclusies van de partijen.

De advocaten van partijen werden gehoord in hun pleidooien ter openbare zitting van 24 juni 2013 waarna de zaak in beraad werd genomen.

De procedure verliep met in acht name van de toepasselijke bepalingen van de wet van 15 juni 1935 en de wijzigende en aanvullende wetten op het taalgebruik in gerechtszaken.

1. Feiten en procedurevoorgaanden

1. De heer [REDACTED] is in België erkend als staatloze. Er werd hem een eerste verblijfstitel afgeleverd op 25 mei 2009.

2. Op 14 oktober 2010 vroeg de heer [REDACTED] middels zijn raadsman aan de Belgische Staat dat hem een internationaal reisdocument zou worden afgeleverd overeenkomstig artikel 28 van de Conventie op het statuut van de staatloze personen aangenomen op 28 september 1954.

3. De Belgische Staat antwoordde hierop bij mail van 20 oktober 2010:

"Ik verwijs naar uw brief van 14 oktober 2010 met de vraag naar afgifte van een reisdocument aan dhr. [REDACTED], erkend staatloze met beperkt verblijf.

Ik ga niet uitweiden over de juridische achtergrond om geen reisdocument aan staatlozen met een beperkt verblijf toe te staan. De praktische moeilijkheden of beperkingen zijn ook al heel duidelijk, en allicht meer illustratief voor uw cliënt.

Zoals u weet impliceert de erkenning tot staatloze in België niet het

verblijfsrecht van onbepaalde duur, in tegenstelling tot een erkenning tot vluchteling.

Buitenlandse Zaken aanvaardt geen tijdelijke verblijfskaart van een staatloze. Ter info: Buitenlandse Zaken heeft ook al aanvragen gekregen van erkende staatlozen die als "verblijfskaart" een "bevel het grondgebied te verlaten" voorlegden.

Een tijdelijk verblijf wil zeggen dat de betrokkene geen gegarandeerd recht op terugkeer heeft – anders was zijn verblijfsrecht niet tijdelijk. Maar een reisdocument, overigens 2 jaar geldig, waarvan de afgifte de bevoegdheid van Buitenlandse Zaken is, suggereert anderzijds aan vreemde overheden dat de titularis het recht op terugkeer heeft (bevoegdheid van DVZ – Binnenlandse Zaken), terwijl een tijdelijk verblijfsrecht dit recht op terugkeer juist zeer in vraag stelt.

Heel concreet: Buitenlandse Zaken kan een erkende staatloze die met zijn verblijfskaart en reisdocument naar het buitenland zou reizen, en in het buitenland een van beide of beide documenten zou verliezen of waarvan zijn verblijfskaart in het buitenland verstrikt niet naar België laten terugkomen zonder toestemming van DVZ. Er is geen enkele garantie dat DVZ zijn toestemming snel zou geven of überhaupt zou geven. Intussen zijn zowel de staatloze als Buitenlandse Zaken de pineut: zij hebben het probleem, de blokkering in het buitenland, gecreëerd maar kunnen het niet oplossen.

In bijlage een (voorlopig) vonnis waarin de rechtbank van eerste aanleg te Brussel in kort geding de stelling van Buitenlandse Zaken aanvaardt dat een tijdelijk verblijf geen recht op een reisdocument voor staatlozen genereert. Recentere of andere vonnissen inzake de afgifte van reisdocumenten voor staatlozen zijn mij niet bekend (...)

4. Na deze weigering stuurde de raadsman van de heer ~~U...~~ op 31 januari 2011 eenzelfde verzoek aan de Belgische Staat, waarop deze bij email van 25 februari 2011 het eerder geformuleerde antwoord opnieuw toestuurde.

5. Gelet op deze weigering ging de heer ~~U...~~ op 31 oktober 2012 over tot dagvaarding van de Belgische Staat.

2. Vorderingen van de partijen

6. De heer ~~U...~~ vraagt in conclusies dat de Belgische Staat zou worden

veroordeeld om bij toepassing van artikel 28 van de Conventie betreffende de Staatloze personen van 28 september 1954 zoals goedgekeurd bij wet van 12 mei 1960 (hierna de Conventie) een reistitel af te leveren aan de heer Uzun.

De heer Uzun vraagt tevens dat bij gebreke aan aflevering binnen de tien dagen na betekening van het tussen te komen vonnis de Belgische Staat zou worden veroordeeld tot het betalen van een dwangsom van 500,00 euro per dag dat de reistitel niet zal zijn afgeleverd.

7. De Belgische Staat vraagt dat deze vordering onontvankelijk minstens ongegrond zou worden verklaard.

8. Partijen vorderen verder over en weer dat de ander zou worden veroordeeld tot de kosten met inbegrip van de rechtsplegingsvergoeding.

3. In rechte

3.1. Ontvankelijkheid

9. De Belgische Staat houdt voor dat de vordering van de heer Uzun niet ontvankelijk is omdat hij niet aantoont dat hij op het ogenblik van de dagvaarding in België verbleef. Volgens de Belgische Staat is dit nochtans het uitgangspunt van voormeld artikel 28 waarop de heer Uzun zich beroept.

10. Artikel 28 van de Conventie bepaalt:

"De Verdragsluitende Staten zullen aan de rechtmatig op hun grondgebied verblijvende staatlozen reisdocumenten verstrekken voor het reizen buiten dat grondgebied, tenzij dwingende redenen van nationale veiligheid of openbare orde zich daartegen verzetten; de bepalingen van de Bijlage van dit Verdrag zijn van toepassing op deze documenten. De Verdragsluitende Staten kunnen een zodanig reisdocument verstrekken aan elke andere staatloze op hun grondgebied; in het bijzonder zullen zij in welwillende overweging nemen, een zodanig reisdocument te verstrekken aan staatlozen op hun grondgebied, die niet in staat zijn een reisdocument te verkrijgen van het land van hun rechtmatig verblijf."

11. Aangezien de heer Uzun niet aantoont dat hij op het ogenblik van de dagvaarding een verblijfstitel zou hebben gehad en voor die datum geen verblijfskaart kan voorleggen, zou zijn vordering volgens de Belgische Staat in ieder geval niet ontvankelijk zijn.

12. Het stuk 8 waarnaar de Belgische Staat verwijst om aan te tonen dat de heer U. niet in België mocht verblijven op het ogenblik van de dagvaarding, is een stuk dat de Belgische Staat zelf heeft opgesteld op basis van de gegevens haar overgemaakt door de Dienst Vreemdelingenzaken.

Het gaat om een overzicht van de precieze verblijfstoestand van de heer U. sinds zijn erkenning als staatloze. Uit dit stuk kan men afleiden dat de heer U. sinds 3 april 2007 erkend is als staatloze en vanaf 30 december 2008 een verblijfsrecht kreeg waarbij hem op 14 januari 2009 ook een verblijfskaart wordt afgeleverd. Vanaf 18 juni 2009 beschikt hij over een verblijfsrecht en kaart van tijdelijke duur van periodes van vijf, acht of negen maanden onderbroken door kortere periodes van 20 dagen, 45 dagen of 2,5 maanden. Tijdens die korte periodes na het aflopen van telkens weer een tijdelijke geldigheidsduur van zijn verblijfsrecht beschikt de heer U. over een document dat tijdelijk verder verblijf gedooft. Het is precies in zo'n periode dat de heer U. zijn aanvraag tot het bekomen van een reistitel heeft ingediend. Voor zoveel als nodig merkt de rechtbank op dat de Belgische Staat de rechten van de staatloze in deze periodes omschrijft als:

"Tijdelijk verblijfsrecht – geen automatische verlenging – verlenging enkel toegestaan indien aan bepaalde voorwaarden is voldaan"

"Terugkeer tijdens de geldigheid van de kaart enkel indien aan bepaalde voorwaarden is voldaan. Geen recht op terugkeer indien de kaart verstreken is"

Uit het uittreksel dat de heer U. voorlegt uit het rijksregister blijkt eveneens dat de heer U. vanaf 25 mei 2009 als vaderlandsloos werd ingeschreven in het register en sinds 3 augustus 2009 en ononderbroken verbleef op het adres [redacted] te [redacted] Antwerpen.

De Belgische Staat kan derhalve niet voorhouden dat de heer U. zijn verzoek tot het bekomen van een reistitel zou hebben ingediend terwijl hij geen recht had op verblijf. Op die grond kan de vordering van de heer U. niet onontvankelijk worden verklaard.

13. In de mate er zich voor het overige geen ambtshalve op te werpen gronden van onontvankelijkheid voordoen, is de vordering onontvankelijk.

3.2. Gegrondheid

14. Ten gronde spitst de discussie tussen partijen zich toe op de vraag of het tijdelijk verblijfsrecht van de heer U. een rechtmatig verblijf is in de zin van artikel 28 van de Conventie.

Volgens de Belgische Staat komt alleen een permanent verblijf in aanmerking als een rechtmatig verblijf in de zin van de Conventie. Hij verwijst daarvoor naar artikel 13 van de wet van 14 augustus 1974 en in het bijzonder ook naar de Omzendbrief van 26 september 2001 inzake de afgifte van reisdocumenten voor niet-Belgen. Deze zouden in hoofde van de staatloze een onbeperkt verblijfsrecht vereisen. Bijgevolg zou men voor het aanvragen van een reistitel moeten beschikken over een permanent (rechtmatig) verblijf.

De heer U. van zijn kant wijst op de primauteit van de internationale bepalingen en stelt dat deze geen onderscheid maken tussen tijdelijk of onbeperkt rechtmatig verblijf.

15. De rechtbank treedt de stelling van de heer U. bij.

15.1 Het is aannemelijk dat artikel 28 van de Conventie de definitie van wat een rechtmatig verblijf is, heeft willen overlaten aan de interne wetgeving van de Verdragssluitende Staten. Niettemin is er geen reden om aan te nemen dat het Verdrag een onderscheid heeft willen aanbrengen tussen een tijdelijk of een onbeperkt rechtmatig verblijf. Het Verdrag kent zonder meer aan alle rechtmatig verblijvenden het recht toe om een reistitel aan te vragen.

De Belgische Staat kan vervolgens niet voorhouden dat zij alleen de personen met een permanente verblijfstitel als rechtmatig in de zin van de Conventie beschouwt. In zoverre ook een staatloze met een tijdelijke verblijfstitel het recht heeft om in ons land te verblijven – wat de Belgische Staat niet ontkent –, is ook deze een rechtmatig verblijvende in de zin van de Conventie. Dat naar Belgisch recht ook andere noties bestaan zoals "gemachtigd zijn in België te verblijven" en "vestiging in België", doet er niet aan af dat aan het tijdelijke verblijf van de heer U. niets onrechtmatigs is.

De Belgische Staat kan dus niet enerzijds een tijdelijke verblijfstitel aan een staatloze toekennen en dus erkennen dat deze het recht heeft om in België te verblijven en anderzijds oordelen dat dit niet het rechtmatig verblijf is

dat zou zijn bedoeld in artikel 28 van de Conventie. Dit houdt een schending in van de bepalingen van internationaal recht.

De heer U merkt trouwens terecht op dat de interpretatie die de Belgische Staat voorhoudt de toepassing van artikel 28 van de Conventie in België volledig zou ondergraven. Klaarblijkelijk wordt ingevolge het in België gevoerde beleid aan Staatlozen enkel een tijdelijke en nooit een permanente verblijfstitel toegekend. Wanneer alleen staatlozen met een permanente verblijfstitel aanspraak zouden kunnen maken op een reistitel en in de praktijk enkel tijdelijke verblijfstitels worden uitgereikt, dan zou in de stelling van de Belgische Staat geen enkele Staatloze ooit in aanmerking kunnen komen voor een reistitel.

De praktische bezwaren die in de Omzendbrief worden aangevoerd (moeilijkheid om een visum te krijgen of de internationale geloofwaardigheid en praktijk) zijn uiteraard geen redenen om aan een tijdelijk verblijvende staatloze zijn principeel recht op een reistitel te ontzeggen.

15.2. Ten onrechte zou de Belgische Staat ook voorhouden dat in deze mogelijks een reistitel aan de heer L had kunnen worden toegekend door toepassing van de tweede zinssnede van artikel 28 van de Conventie. De heer E merkt evenwel terecht op dat dit een bepaling is die van toepassing is op staatlozen die een rechtmatig verblijf claimen op het grondgebied van een andere Staat. Deze bepaling is hier niet van toepassing.

15.3 Ten slotte kan ook het verweer van de Belgische Staat als zou het toekennen van de reistitel, de geldigheidsduur van de verblijfstitel in het gedrang brengen niet worden aangenomen.

De Belgische Staat houdt wel terecht voor dat moeilijk een reistitel kan worden afgeleverd (die een recht op terugkeer inhoudt) wanneer ingevolge de beperkte duur van de verblijfstitel geen recht op terugkeer meer zou mogelijk zijn.

Dit belet evenwel niet dat de Belgische Staat bij het afleveren van de reistitel rekening kan houden met de duur van de tijdelijke verblijfstitel. De reistitel kan immers worden afgeleverd voor een duur van minimum drie maanden en maximum twee jaar (zie Bijlage 5 van de Conventie).

Op het ogenblik dat de heer [REDACTED] zijn initiële verzoek tot het bekomen van een reistitel indiende (op 14 oktober 2010) beschikte hij bijvoorbeeld over een verblijfstitel en kaart tot 17 februari 2011. Aldus belette niets dat de Belgische Staat hem destijds een reistitel afleverde voor een beperkte periode die rekening hield met het aflopen van het tijdelijke verblijfsrecht.

16. De vraag rijst vervolgens of in de huidige procedure de Belgische Staat kan verplicht worden tot het afleveren van een reistitel. Het huidige verzoek werd ingediend op 31 oktober 2012. Er wordt niet betwist dat de huidige verblijfstitel van de heer [REDACTED] verstrekt op 27 augustus 2013. Voor de gehele periode (meer dan drie maanden) blijkt thans dat de heer [REDACTED] over een geldig verblijf in België beschikte.

Behoudens in zoverre door de Belgische Staat dwingende redenen van nationale veiligheid of openbare orde worden aangevoerd, kan derhalve aan de Belgische Staat worden opgelegd dat zij aan de heer [REDACTED] een reistitel aflevert waarvan de geldigheid zich uitstrekt van 31 oktober 2012 tot 27 augustus 2013.

17. Gelet op de aard van de zaak en gelet op de nog resterende geldigheidsduur van de toe te kennen reistitel wordt gevolg gegeven aan het verzoek van de heer [REDACTED] om het vonnis uitvoerbaar bij voorraad te verklaren:

Het verzoek tot het opleggen van een dwangsom wordt evenwel afgewezen. Er zijn op dit ogenblik geen redenen om aan te nemen dat de Belgische Staat de huidige beslissing naast zich neer zal leggen en deze niet vrijwillig zou uitvoeren.

5. Gerechtskosten

18. De Belgische Staat wordt als in het ongelijk gestelde partij veroordeeld tot de kosten zoals hierna bepaald.

OM DEZE REDENEN DE RECHTBANK

Gelet op de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken,

Beslissend op tegenspraak en in eerste aanleg.

Verklaart de vordering van de heer U. [redacted] ontvankelijk en als volgt gegrond.

Veroordeelt de Belgische Staat overeenkomstig artikel 28 van de Conventie betreffende de Staatloze personen van 28 september 1954 zoals goedgekeurd bij wet van 12 mei 1960 - voor zover geen dwingende redenen van nationale veiligheid of openbare orde worden aangevoerd - tot het afleveren van een reistitel aan de heer U. [redacted] waarvan de geldigheidsduur zich uitstrekt van 31 oktober 2012 tot 27 augustus 2013.

Veroordeelt de Belgische Staat tot betaling aan heer U. [redacted] van de dagvaardingskosten (253,23 euro) en een rechtsplegingsvergoeding (1320,00 euro).

Wijst de heer U. [redacted] af van het anders-en meergevorderde

Verklaart huidig vonnis uitvoerbaar bij voorraad niettegenstaande enig rechtsmiddel.

Aldus gevonnist en uitgesproken ter buitengewone openbare terechtzitting van de 22ste

kamer van de rechtbank van eerste aanleg te Brussel,

op ..28 juni 2013

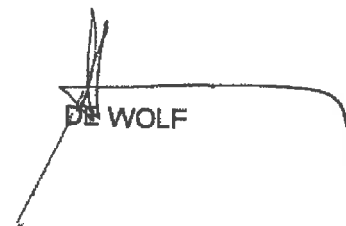
Waar aanwezig waren en zitting hadden:

Mevrouw A. DE WOLF, rechter,

Mevrouw C. KINT, griffier.

KINT

DE WOLF

